

Türkçe Eğitimi Lisansüstü Tezlerine Yönelik Bir Araştırma: Tez Jürileri*

Muhammed İkbâl DEMİR¹
İzzet ŞEREF²

Gönderim Tarihi: 03.11.2021

Yayın Tarihi: 31.12.2021

Öz

Bu çalışmanın amacı Türkiye’de 1997-2020 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında hazırlanmış yüksek lisans ve doktora tezlerinin araştırma profilini ortaya koymak, çalışmalarını özellikle danışman ve jüri üyeleri bağlamında değerlendirerek gelecekte bu bakış açısıyla yapılacak olan çalışmalara yol gösterici nitelikte bulgular elde etmek ve danışman ile jüri üyelerinin uzmanlık alanlarına göre veriler sunmaktır. Bu çerçevede araştırmaya konu olan lisansüstü tezler türü, hazırlandığı yıl ve üniversite, yapıldığı enstitü, hazırlandığı üniversitenin hangi kuşakta olduğu gibi betimsel özelliklerinin yanında tez danışman ve jüri üyelerinin bilim alanları, h-indeks ve atıf sayıları ile farklı yükseköğretim kurumlarından gelecek jüri üyelerine katılım sağlayan bilim insanlarının dağılımları incelenmiştir. Araştırma çerçevesinde incelenen lisansüstü tezler Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı Tez Merkezi verilerine dayalı olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini 866 yüksek lisans ve 169 doktora tezi oluşturmaktadır. Tezler nitel araştırma yaklaşımına uygun bir biçimde araştırmacı tarafından geliştirilen “ Lisansüstü Tez, Danışman ve Jüri İnceleme Formu” kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen verilerin çözümlenmesinde bulguların sistematik ve açık bir şekilde betimlenerek açıklanıp yorumlandığı betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Bulgular grafik, frekans ve yüzde tablolarıyla sunulmuş ve tartışılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre yüksek lisans tezlerinin tüm yıllarda doktora tezlerinden fazla olduğu, doktora tezlerinin oransal olarak arttığı ve lisansüstü tezlerin bütünsel manada yükseliş eğiliminde olduğu belirlenmiştir. Tezlerin en çok Gazi, Atatürk, Çanakkale Onsekiz Mart, Dokuz Eylül ve Bolu Abant İzzet Baysal üniversitelerinde hazırlandığı görülmüştür. Yapılan tezlerde eğitim bilimleri enstitülerinin oranı %64.64 iken sosyal bilimlerin oranının %34.30 olduğu saptanmıştır. Araştırmada üniversiteler kuruluş yıllarına göre üç kuşağa ayrılmış ve tezlerin sırasıyla en fazla birinci, ikinci ve üçüncü kuşak üniversitelerde yapıldığı bulgusuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkçe Eğitimi, Lisansüstü Tezler, Tez Danışmanı, Jüri

¹ Sorumlu Yazar: Muhammed İkbâl Demir, MEB, Türkiye, demirmikbal@gmail.com, ORCID: 0000-0003 1258-9011

² İzzet Şeref, Doç.Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Türkiye, izzetseref@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2379-1373

* Bu çalışma, “Türkçe Eğitimi Lisansüstü Tezlerine Yönelik Bir Araştırma: Tez Jürileri” başlıklı yüksek lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

A Turkish Teaching Graduate Theses Research: The Members of The Jury

Abstract

The aim of this research is to reveal the research profile of the master's and doctoral theses prepared in the field of Turkish education between 1997-2020 in Turkey, to obtain findings that will guide the studies to be carried out from this point of view in the future by evaluating the studies especially in the context of consultants and jury members and to present data according to the fields of expertise of its members. In this context, the type of graduate theses subject to the research, the year they were prepared and the university, the institute they were made in, the generation of the university they were prepared in, as well as the descriptive features of the thesis advisor and the jury members, the h-index and citation numbers, and the distributions of the scientists who came from different higher education institutions and participated in the juries have been examined. The graduate theses examined within the framework of the research were downloaded from the database of YÖK Publication and Documentation Department National Thesis Center with the keyword "Turkish education". The sample of the study consists of 866 master's and 169 doctoral dissertations. These were analyzed using the "Graduate Thesis, Supervisor and Jury Review Form" developed by the researcher in accordance with the qualitative research approach. Descriptive analysis technique, in which the findings are described, explained and interpreted systematically and clearly, was used in the analysis of the obtained data. The findings are presented in graphics, frequency and percentage tables and discussed. According to the findings obtained in the research, it was determined that master theses were more than doctoral theses in all years, doctoral theses increased proportionally, and graduate theses had an increasing trend in a holistic sense. It has been observed that most of the theses were prepared in Gazi, Atatürk, Çanakkale Onsekiz Mart, Dokuz Eylül and Bolu Abant İzzet Baysal universities. In the theses made, the rate of educational sciences institutes was 64.64%, while the rate of social sciences was 34.30%. In the study, universities were divided into three generations according to their foundation years, and it was found that the theses were made in the first, second and third generation universities, respectively.

Key Words: Turkish Education, Graduate Theses, Thesis Advisor, Jury

Giriş

Bilim dünyasında yapılan ilmi çalışmalar sürekli bir artış içerisindedir. Özellikle yüksek lisans ve doktora gibi lisansüstü eğitim alan araştırmacı sayısının artışıyla birlikte yapılan bilimsel çalışmalar da çoğalmaktadır. Sürekli gelişen ve değişen bilhassa eğitim alanındaki çalışmaları takip etmek daha önemli hale gelmeye başlamıştır. (Boyacı ve Demirkol, 2018). Araştırmacıların bilimsel çalışmalarını hazırlamadan önce alanla ilgili çalışmalar hakkında bilgi sahibi olması önemlidir. Bu amaçla alanyazında çalışma alanıyla ilgili makale, tez vb. bilimsel veriler sık sık araştırılmaktadır. Araştırmacılar çalışma alanları ile ilgili kimlerin çalıştığını öğrenmek gereksinimi duyarlar. Ancak yeterli fırsat bulamadıkları için çalışmaların hepsine ulaşamayabilirler. Bu durumlarda analiz çalışmalarının ne kadar önemli olduğu ortaya çıkar. Zira analiz çalışmaları, belli bir alanda oluşan bilimsel birikimi değerlendirmeye fırsat tanıması ve bir araya getirmesi bakımından oldukça değerlidir. Analiz çalışmaları bu yönüyle yeni araştırmacılara yol göstermektedir (Özçakmak, 2017). Araştırmaların niteliğini ortaya çıkaran analiz çalışmaları sayesinde alanda yapılan çalışmaların geçmişi ortaya konularak bugünü değerlendirecek gelecek yeni çalışmalar için yol haritası çıkarılmış olacaktır.

Her bilim alanında olduğu gibi Türkçe eğitimi akademik alanında çalışma yapan veya yapacak olan araştırmacıların alanda tamamlanmış tezler ile yayımlanmış akademik çalışmalarını inceleyecekleri düşünülmektedir. Zira Türkçe eğitimi alanında çalışma yapacak olan araştırmacıların bu alanda yapılan çalışmaları genel olarak incelemiş olmaları, alanın dinamiklerini bilmeleri gerekir. Bu doğrultuda literatürde Türkçe eğitimi alanında lisansüstü tezleri bütüncül veya alanda daha özel bir konuya odaklanarak inceleyen birçok çalışma bulunmaktadır. Ünal ve Özer (2014), dört temel dil becerisinden biri olan dinleme becerisi ile

ilgili çalışmaları incelemiş; çalışmada 73 yüksek lisans tezi, 14 doktora tezi ile bildiri, makale ve kitaplar üzerinde analiz yapılmıştır. Cin Şeker (2020), Türkçe eğitimi alanında dinleme ve konuşma becerisine yönelik lisansüstü tezlerin anahtar kelimeleri üzerine bir inceleme yapmıştır. Karadağ (2014), okuma ilgisi, alışkanlığı ile ilgili ilköğretim düzeyinde yapılmış lisansüstü tezlerin karşılaştırmalı bir analizini oluşturmuştur. Tok ve Potur (2015), yazma eğitimi konusunda 126 yüksek lisans, 38 doktora tezi ve 127 makaleyi inceleyerek yazma eğitimindeki eğilimleri değerlendirmiştir. Şeref'in (2019) yaptığı çalışmada Türkçe öğretiminde şiirin kullanımı ve şiir öğretimi ile ilgili lisansüstü tezlerle ilgili analiz yapılmıştır. Yukarıdaki çalışmalar gibi Türkçe eğitimi alanındaki dil becerilerinden sadece birini ve şiiri konu alan çalışmaların yanında tezleri daha bütüncül olarak inceleyen çalışmalar da bulunmaktadır. Dönmez ve Gündoğdu (2016), 2000-2016 yılları arasında yayımlanan Türkçe öğretim programıyla ilgili makale ve tezlerin analizini yapmıştır. Girmen, Kaya ve Bayrak (2010), Türkçe eğitimi alanında yaşanan sorunları lisansüstü tezlere dayalı olarak belirlemek amacıyla 150 yüksek lisans ve 28 doktora tezini incelemiştir. Özçakmak (2017), çalışmasında Türkçe eğitimi alanında 2011-2015 yılları arasında yapılan lisansüstü çalışmaları; yılı, enstitüsü, türü, üniversitesi, hedef kitlesi ve konusuna göre değerlendirmiştir. Coşkun, Özçakmak ve Balcı (2012), yaptıkları çalışmada 1981-2010 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezleri; türü, hedef kitlesi, üniversitesi, enstitüsü gibi kriterlere göre sınıflandırarak bütüncül olarak değerlendirmişlerdir. Boyacı ve Demirkol (2018) çalışmalarında Türkçe eğitimi alanında yapılan doktora tezlerinin nicel saptamasını yaparak tezleri konu, özet, başlık ve künyeleri yönünden değerlendirip alana yönelik değerlendirmelerde bulunmuştur.

Bu çalışmada tezlerin betimsel özelliklerinin yanında özellikle danışman ve jüri üyelerine yönelik değerlendirmeler bulunmaktadır. Tez danışmanı deneyimlerini öğrencisiyle paylaşan, onu yönlendiren, destekleyen; süreçte eksik yönlerini objektif bir biçimde göstererek öğrencinin gelişimine destek olan öğretim üyeleridir. Kapucu, Aypay ve Aypaydın'a (2014) göre akademik danışmanlar öğrencilerin sosyalleşmelerine, lisansüstü deneyimlerinin kalitesinin artmasına, konferanslarda sunumlar yapmasına, projelere, yayınlara ve disiplinler topluluğunun bir parçası olmalarına katkıda bulunmakta, aynı zamanda öğrenciye yardım etmekte ve öğrencinin özgüvenini desteklemektedir. Tez danışmanları lisansüstü eğitimde öğrenciye rehberlik yaparak onun akademik gelişimine katkı sunmaktadır. Akademik jüri ise, bilimsel bir çalışmanın niteliğini, değerini, geçerlik ve güvenilirliğini ve bilimsel etiğe uygunluk gibi farklı değişkenlere göre inceleyip onaylayan ve çalışmanın gelişimine katkı sağlayan, alan uzmanlarından oluşan hakem heyeti ya da seçici kurul olarak tanımlanabilir. Akademik jüri üyeleri bir makaleyi veya bir lisansüstü tezi bilimsel dikkatle inceleyerek onun niteliğini ve bilimsel değerini ortaya çıkarmaktadır. Akademik jüriler öğrencinin bilgisini, süreçte kazandığı becerileri, ortaya koyduğu tezin bilimsel bir nitelik taşıyıp taşımadığını daha öz bir ifade ile öğrencinin ve ortaya koyduğu ürünün niteliğini değerlendirmesi bakımından önemlidir. Ayrıca tez savunma sınavları, öğrenci ve danışman öğretim üyesinin performansları hakkında jüriler tarafından geri bildirim sunularak öğrencilerin kendilerini geliştirmesini sağlamaktadır (Powell ve McCauley 2002, akt: Balcı, 2013). Bu yönüyle danışman ve jüri üyelerinin çeşitli kriterlere göre incelenmesi önem arz etmektedir.

Belirtilen çalışmalar ve alanyazın incelendiğinde Türkçe eğitimi alanında bu ve buna benzer birçok araştırmanın olduğu görülmektedir. Yapılan bu tür çalışmalar Türkçe eğitimi alanında araştırma yapan bilim insanlarına kolaylık sağlayacak ve çalışmaların dikkatinin hangi yönde olduğuna dair yol gösterecektir. Türkçe eğitimi alanında gerçekleştirilen bu tür çalışmalarda genel olarak tezlerin veya makalelerin yayım yılı, konusu, özet ve anahtar kelimelerine dair bilgiler, üniversiteleri, enstitüleri, araştırma yöntemleri, veri toplama araçları ve hedef kitlesi gibi alt özelliklerine dair değerlendirmeler yapılmıştır. Bununla birlikte alanyazında lisansüstü tezleri

jürileri bakımından değerlendiren bir çalışmanın olmadığı görülmüştür. Eldeki çalışmanın en temel çıkış noktasını bu husus oluşturmaktadır. Bu çalışmada Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerin türü, üniversitesi, enstitüleri ve yılı ile ilgili incelemelerden sonra tez danışmanları ve jüri üyelerinin unvan, bilim alanı, h-indeks ve atıf sayılarına ilişkin bulgu ve değerlendirmeler yapılmıştır. Ayrıca üniversitelerden farklı kurumlara lisansüstü tezler için jüri üyesi olarak giden akademisyenler ve üniversiteler arasındaki ilişki jüri üyeleri bağlamında değerlendirilmiştir. Bu açıdan çalışmanın alandaki söz konusu eksikliği gidereceği ve literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Lisansüstü tezleri bu özelliklere göre inceleyen ve değerlendiren bir çalışma olmadığından çalışma alanyazına özgün katkı sunan bir nitelik taşımaktadır.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu araştırma nitel araştırma yaklaşımlarına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Nitel araştırma; gözlem, görüşme, doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, olayların bütüncül ve gerçekçi bir biçimde ortaya konması için doğal ortamında nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak belirtilebilir (Yıldırım ve Şimşek, 2011, s.39). Nitel yöntemin kullanıldığı araştırmalarda incelenen konu hakkında derin bir kavrayışı yakalama kaygısı bulunur (Karataş, 2015). Bundan dolayı nitel araştırma yapan kişiler konunun “ne kadar” ya da “ne kadar iyi” olduğunu öğrenmekten ziyade daha geniş bir bakış açısı kazanmak isterler (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel 2018: 252). Bu çalışmada Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerin öncelikli olarak betimsel özellikleri incelenmiş, ardından tez danışmanları ve jüri üyelerine yönelik detaylı bir araştırma yapılmıştır. Bu amaçla tezlerin danışman ve jüri üyelerine yönelik derinlikli bir iç görü sağlanmaya çalışılmıştır. Bundan dolayı Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerin özellikle danışman ve jüri üyelikleri bağlamında derinlemesine incelenmesi ve yorumlanmasının amaçlandığı bu çalışmada nitel araştırma modelinin uygun olduğu düşünülmüştür.

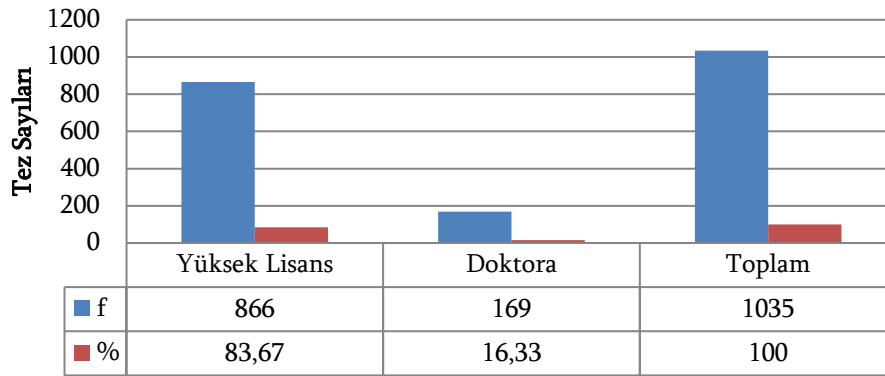
Verilerin Toplanması

Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen “ Lisansüstü Tez, Danışman ve Jüri Üyesi İnceleme Formu” kullanılmıştır. Form oluşturulurken alanyazında bulunan bazı çalışmalar örnek alınmıştır (Sözbilir, Kutu ve Yaşar, 2012; Şeref ve Karagöz, 2019; Özçakmak, 2017; Samsa, 2020). Belirlenen kriterlere göre oluşturulan taslak formun araştırmanın amacına uygun olup olmadığını test etmek amacıyla güvenilirlik ve geçerlilik çalışmaları yapılmıştır. Bu maksatla iki farklı araştırmacı tarafından rastgele seçilen on tez üzerinde taslak formun pilot uygulaması yapılmış; uygulamanın ardından değerlendirmeler arasındaki ilişki incelenmiştir. İnceleme sonuçlarına göre ilgili alan uzmanı iki kişinin görüşleri doğrultusunda zayıf noktaları düzeltilerek form güncellenmiş ve forma son şekli verilmiştir. Çalışmanın veri setini YÖK Tez Merkezi “Detaylı Arama” bölümünde Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalında listelenen tezler oluşturmaktadır. 02.02.2020 tarihinde yapılan taramada 1210 teze erişilmiştir. Bu tezlerin 88 tanesinin tam metin erişim izni olmadığı, 87 tanesinin ise Türkçe eğitimi alanıyla direkt bağlantılı olmadığı belirlenmiş; bu yüzden araştırmaya dâhil edilmemiştir. Araştırma kapsamında 866 yüksek lisans ve 169 doktora olmak üzere toplam 1035 lisansüstü tez incelenmiştir.

Verilerin Analizi

Çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz tekniğinden yararlanılmıştır. Betimsel analiz, çeşitli veri toplama yöntemleriyle elde edilen verilerin belirli temalara göre özetlenerek yorumlanmasını içeren bir analizdir. (Özen ve Hendekçi, 2016). Betimsel analizde elde edilen veriler sistematik ve açık bir şekilde betimlenerek açıklanır ve yorumlanır. Neden sonuç ilişkileri kurularak analiz edilip birtakım sonuçlara ulaşılır. Bu çalışmada YÖK Tez Merkezi veri tabanından belirlenen ölçütlere göre indirilen tezler öncelikle numaralandırılmış ve dosyalanmıştır. Dosyalanan tezler tek tek açılarak araştırmacı tarafından oluşturulan “Lisansüstü Tez, Danışman ve Jüri Üyesi İnceleme Formu”na titizlikle kodlanmıştır. Tezler yüksek lisans ve doktora olmak üzere iki düzeyde gruplandırılmıştır. İnceleme formuna kodlanan tezler Microsoft Excel programına aktararak kontrolleri yapılmıştır. Daha sonra kodların sıklıklarını belirlemek için hesaplamalar yapılmıştır. Ortaya çıkan sonuçlar, betimsel analiz yöntemlerinde sıkça tercih edilen frekans ve yüzde hesaplamaları kullanılarak tablolaştırılmıştır. Bu yöntemle oluşturulan tablolar yorumlanarak bulgular kısmında sunulmuştur.

Bulgular ve Yorumlar

Şekil 1. Tezlerin Türüne Göre Dağılımı

Şekil 1. incelendiğinde Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerin büyük çoğunluğunun yüksek lisans tezi (f=866 %83.67) olduğu, yaklaşık altıda birini ise doktora tezlerinin (f=169 %16.33) oluşturduğu görülmektedir. Tablo 1’de tezlerin yıllara ve lisansüstü düzeylerine göre dağılımı verilmektedir.

Tablo 1. Tezlerin Yıllara ve Lisansüstü Düzeylerine Göre Dağılımı

	Yüksek Lisans	(%)	Doktora	(%)	Toplam	(%)
1997	0	0,00	1	0,59	1	0,10
2000	1	0,12	0	0,00	1	0,10
2002	2	0,23	1	0,59	3	0,29
2003	3	0,35	0	0,00	3	0,29
2004	18	2,08	5	2,96	23	2,22
2005	13	1,50	1	0,59	14	1,35

2006	19	2,19	1	0,59	20	1,93
2007	3	0,35	1	0,59	4	0,39
2008	19	2,19	1	0,59	20	1,93
2009	33	3,81	6	3,55	39	3,77
2010	43	4,97	5	2,96	48	4,64
2011	66	7,62	17	10,06	83	8,02
2012	63	7,27	9	5,33	72	6,96
2013	39	4,50	7	4,14	46	4,44
2014	87	10,05	21	12,43	108	10,43
2015	95	10,97	25	14,79	120	11,59
2016	84	9,70	13	7,69	97	9,37
2017	86	9,93	19	11,24	105	10,14
2018	71	8,20	19	11,24	90	8,70
2019	119	13,74	17	10,06	136	13,14
2020	2	0,23	0	0,00	2	0,19
Toplam	866	100	169	100	1035	100

Tablo 1. lisansüstü tezlerin yıllara göre genel toplamları bakımından incelendiğinde en fazla tezin 2019 yılında (f=136 %13.14) yapıldığı belirlenmiştir. Bunu sırasıyla: 120 tez ile 2015 yılı, 108 tez ile 2014 yılı, 105 tez ile 2017 yılı, 97 tez ile 2016 yılı, 90 tez ile 2018 yılı, 83 tez ile 2011 yılı, 72 tez ile 2012 yılı takip etmektedir. Diğer yıllarda yapılan tez sayılarının toplamı ellinin altında olduğu görülmüştür. Yüksek lisans tezlerinin sıralamada fazla olduğu 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 yıllarında doktora tezlerinin de diğer yıllara nazaran fazla yapıldığı dikkat çekmektedir. 1997 ile 2006 yılları arasında yapılan tezlerin yirminin altında olduğu belirlenmiş, bu durumun YÖK veri tabanına tezlerin yüklenmemiş olup tezlere erişim sağlanamadığından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Bu çalışmada 1997–2020 yılları arasında yapılan tezlerin %83.67'si yüksek lisans, %16.33'ü doktora tezi olarak belirlenmiştir. Coşkun, Özçakmak ve Balcı (2012) çalışmalarında 1981–2010 yılları arasında incelediği tezlerin %84,2'sini yüksek lisans ve %15,8'inin doktora tezi olduğunu tespit etmiştir. Girmen, Kaya ve Bayrak (2010) ise çalışmasında 2006–2010 yılları arasında Türkçe eğitimi alanında yapılan tezlerin %84,2'sinin yüksek lisans, %15,2'sini doktora tezi olduğunu belirlemiştir. Tablo 1'de 2014–2019 yılları arasında yüksek lisans ve doktora tezlerinin birbirine paralel olarak artış gösterdiği görülmektedir. Çalışmamız ve diğer çalışmalar incelendiğinde doktora tezleri oransal olarak yükselirken lisansüstü tezlerin tümünde sayısal bir artış göze çarpmaktadır. Türkçe eğitimi alanında çalışan öğretim üyesi sayısının artması bu durumun en

önemli sebebi sayılabilir. Tablo 2’de tezlerin hazırlandığı üniversitelere göre dağılımı ile ilgili bulgular yer almaktadır.

Tablo 2. Tezlerin Hazırlandığı Üniversitelere Göre Dağılımı

Üniversiteler	Yüksek Lisans		Doktora		Toplam	
	f	%	f	%	f	%
Gazi Üniversitesi	74	8,55	44	26,04	118	11,40
Atatürk Üniversitesi	37	4,27	37	21,89	74	7,15
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	49	5,66	15	8,88	64	6,18
Dokuz Eylül Üniversitesi	54	6,24	4	2,37	58	5,60
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi	45	5,20	1	0,59	46	4,44
Sakarya Üniversitesi	36	4,16	5	2,96	41	3,96
Fırat Üniversitesi	36	4,16	3	1,78	39	3,77
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi	36	4,16	3	1,78	39	3,77
Afyon Kocatepe Üniversitesi	34	3,93	-	-	34	3,29
İstanbul Üniversitesi	25	2,89	8	4,73	33	3,19
Ankara Üniversitesi	9	1,04	20	11,83	29	2,80
Diğerleri (n=49)	431		29		460	

Tablo 2’de Lisansüstü tezlerin Türkiye’de bulunan 60 üniversitede hazırlandığı görülmektedir. Tezler üniversitelere göre incelendiğinde Türkçe eğitimi alanında yapılan tezlerin en fazla 118 tez ile (%11.40) Gazi Üniversitesinde hazırlandığı gözlemlenmiştir. Gazi Üniversitesini 74 tez ile (%7.15) Atatürk Üniversitesi takip etmektedir. Üçüncü sırada ise 64 tez ile (%6.18) Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi bulunmaktadır. Sonrasında 58 tez (%5.60) ile Dokuz Eylül Üniversitesi dördüncü, 46 tez (%4.44) ile Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi beşinci sırada yer almaktadır. Bu üniversitelerde yapılan tezler toplam tezlerin %34,7’sini oluşturmaktadır.

Çalışmada ilk beş üniversitede yapılan tezler, bütün tezlerin %34.77’sini oluşturmaktadır. Diğer çalışmalardaki oranlarla karşılaştırıldığında (Özçakmak, 2017: %38,9; Coşkun, Özçakmak ve Balcı, 2012; %48,2) bu oranın azaldığı böylelikle diğer üniversitelerin de daha fazla tez yapmaya başladıkları söylenebilir. Bu durum farklı üniversitelerin de bilimsel üretime katkı sağlandığını ortaya koymaktadır. Çalışmamızda doktora tezlerinin en çok yapıldığı beş üniversitenin tüm doktora tezleri içindeki oranı %71,9 olarak saptanmıştır. Boyacı ve Demirkol (2018) bu oranı %77.82 olarak ifade ederken Turan, Sevim ve Tunagür (2018) %73.88 olarak belirtmiştir. Bu bilgilerden hareketle doktora tezlerinin çok büyük bir kısmının belirli üniversitelerde yapıldığı sonucuna ulaşılabilmektedir. Tablo 3’te tezlerin enstitülere göre dağılımı ile ilgili bilgiler sunulmaktadır.

Tablo 3. Tezlerin Enstitülere Göre Dağılımı

	Yüksek Lisans	%	Doktora	%	Toplam	%
Eğitim Bilimleri Enstitüsü	527	60,85	142	84,02	669	64,64
Sosyal Bilimler Enstitüsü	331	38,22	24	14,20	355	34,30
Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü	4	0,46	2	1,18	6	0,58
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü	4	0,46	1	0,59	5	0,48
Toplam	866	100	169	100	1035	100

Tablo 3. incelendiğinde toplam çalışmaların yaklaşık üçte ikisinin Eğitim Bilimleri Enstitülerinde (f=669 %64.64) yapıldığı görülmektedir. Eğitim Bilimleri Enstitülerini çalışmaların %34.30'unun (f=355) yapıldığı Sosyal Bilimler Enstitüleri, %0.58'inin (f=6) yapıldığı Türkiyat Araştırmaları Enstitüleri ve %0.48'inin (f=5) yapıldığı Lisansüstü Eğitim Enstitüleri takip etmektedir. Lisansüstü eğitim enstitüleri 2018 yılında uygulanmaya başlanarak tüm enstitülerin tek çatı altında toplanmasıyla oluşturulmuştur. Lisansüstü eğitim enstitüsünde yapılmış tez sayısının az olmasının bundan kaynaklandığı söylenebilir.

Türkçe eğitimiyle alakalı tezleri inceleyen diğer çalışmalara bakıldığında Özçakmak (2017) en fazla tezin eğitim bilimleri (%67,8) ve sosyal bilimler (%27,8) enstitülerinde yapıldığını tespit etmiştir. Boyacı ve Demirkol (2018) 1995–2018 yılları arasında yapılan doktora tezlerini incelediği çalışmada tezlerin %73'ünün eğitim bilimleri %27'sinin ise sosyal bilimler enstitülerinde yapıldığını belirlediği görülmektedir. Bu araştırmalarla çalışmamız kıyaslandığında tezlerin yapıldıkları enstitüler nazarında birbiriyle örtüşmektedir. Ancak Coşkun, Özçakmak ve Balcı (2012) tarafından gerçekleştirilen bir diğer çalışmada 1981–2010 yılları arasında yapılan tezlerin %70,1'inin sosyal bilimler %25,6'sının ise eğitim bilimlerinde yapıldığı görülmüştür. Yine Doğan ve Özçakmak'ın (2014) yaptığı çalışmada 1998–2013 yıllarında dinleme eğitimiyle ilgili tezlerin %53'ünün sosyal bilimler ve %45'inin ise eğitim bilimleri enstitülerinde yapıldığını saptanmıştır. Araştırmalar karşılaştırılarak değerlendirildiğinde Türkçe eğitimi alanında eğitim bilimleri enstitülerinde yapılan tezlerin sayısının giderek arttığı buna karşın sosyal bilimler enstitülerinin payının düştüğü tespit edilen bir diğer bulgudur. Tablo 4'te Türkçe Eğitimi alanında yapılan tezlerin üniversite kuşaklarına göre dağılımı verilmiştir.

Tablo 4. Türkçe Eğitimi Alanında Yapılan Tezlerin Üniversite Kuşaklarına Göre Dağılımı

	Yüksek Lisans	%	Doktora	%	Toplam	%
Birinci Kuşak Üniversiteler	400	46,19	137	81,07	537	51,88
İkinci Kuşak Üniversiteler	355	40,99	25	14,79	380	36,71
Üçüncü Kuşak Üniversiteler	111	12,82	7	4,14	118	11,40
Toplam	866	100	169	100	1135	100

Türkiye'de İstanbul Üniversitesinin kurulduğu 1933 yılından 1982 yılına kadar üniversite sayılarında sürekli bir artış gözlenmiştir. 1982 yılında kurulan 8 yeni devlet üniversitesiyle sayı 27'ye ve 1987 yılında iki vakıf üniversitesinin kurulmasıyla üniversite sayısı 29'a yükselmiştir. 1992 yılına gelindiğinde ise 24 yeni üniversite daha kurularak sayı 53 olmuştur. Bu açıdan

bakıldığında yükseköğretimde 1992 yılının üniversite sayılarında görülen büyüme açısından bir dönüm noktası olduğu söylenebilir (Günay ve Günay, 2011).

1992 yılından sonra 2006 yılına kadar devlet üniversitelerinin sayısında bir artış olmazken vakıf üniversitelerinin sayısındaki artış toplam üniversite sayısının artmasını sağlamıştır. 1994 yılında 3 tane olan vakıf üniversitelerinin sayısı 2006 yılı öncesinde 24'e ilerlemiştir. 2006 yılından 2011 yılına kadar 50 devlet ve 38 vakıf olmak üzere toplam 88 yeni üniversite kurulmuştur (Günay ve Günay, 2011). Günümüzde ise bu sayı 129 devlet ve 78 vakıf üniversitesi ile birlikte toplam 207'ye ulaşmıştır. Üniversitelerin kuruluş tarihleri göz önünde bulundurulduğunda 1992 ve 2006 yıllarının üniversite sayılarında görülen artış bakımından önemli bir yere sahip olduğu söylenebilir.

Bu araştırmada üniversitelerin kuruluş tarihleri ve yukarıda belirtilen dönüm noktaları dikkate alınarak üniversiteler 3 kuşakta değerlendirilmiştir. Bu kuşaklar;

1. Birinci kuşak üniversiteler: 1992 yılına kadar açılan üniversiteler
2. İkinci kuşak üniversiteler: 1992 yılından 2006 yılına kadar açılan üniversiteler
3. Üçüncü kuşak üniversiteler: 2006 yılı ve sonrasında açılmış olan üniversiteler olarak belirtilmiştir.

Tablo 4. incelendiğinde toplam tez sayıları bakımından birinci kuşak üniversiteler 537 tez (% 51.88) ile ilk sırada yer alırken, ikinci kuşak üniversiteler 380 tez (%36.71) ile ikinci sırada, üçüncü kuşak üniversiteler ise 118 tez (%11.40) ile son sırada yer almaktadır. Yüksek lisans ve doktora tezlerinin her ikisinde de birinci kuşak üniversiteler ön sırada yer alırken ikinci kuşak ve üçüncü kuşak üniversiteler birinci kuşak üniversiteleri takip ettiği görülmüştür. Tablo 5'te Tez danışmanlarının unvanlarına ait bilgiler verilmiştir.

Tablo 5. Tez Danışmanlarının Unvanlara Göre Dağılımı

	Yüksek Lisans	(%)	Doktora	(%)	Toplam	(%)
Profesör Doktor	195	22,52	111	65,68	306	29,57
Doçent Doktor	279	32,22	40	23,67	319	30,82
Yardımcı Doçent Doktor/Doktor Öğretim Üyesi	392	45,27	18	10,65	410	39,61
Toplam	866	100	169	100	1035	100

Akademik unvan, öğretim elemanlarının bilimsel üretimlerinin temel uzmanlık alanlarına özgü ölçütlere göre değerlendirilmesi sonucu elde edilir. Bu unvanlar çoğunlukla akademisyenin bilimsel kimliği hakkında ipuçları ortaya koyar. Bu durum göz önünde bulundurularak tezlerin daha çok hangi unvanlara sahip araştırmacılar tarafından yönetildiğinin belirlenmesinin önemli olacağı düşünülmektedir (Şeref ve Karagöz, 2020). Bu amaçla Tablo 5. incelendiğinde yüksek lisans tez danışmanlarının büyük bir kısmının (f=392 %45.27) yardımcı doçent/doktor öğretim üyesi unvanına sahip olduğu görülmektedir. Bu unvanları sırasıyla doçent doktor (f=279 %32.22) ve profesör doktor (f=195 %22.52) unvanı takip etmektedir.

Doktora tez danışmanları unvanlara göre incelendiğinde profesör doktor (f=111 % 65.68) unvanına sahip danışmanlar ilk sırada yer alırken; ikinci sırada doçent doktor (f=40 %23.67) unvanına sahip tez danışmanları, son sırada ise yardımcı doçent doktor/ doktor öğretim üyesi

(f=18 %10.65) unvanına sahip danışmanlar yer almaktadır. Tablo 6'da tez danışmanlarının bilim alanları, anahtar kelimeleri, danışmanlık, h-indeks ve atıf sayıları ile ilgili bulgular sunulmaktadır.

Tablo 6. Tez Danışmanlarının Bilim Alanları, Anahtar Kelimeleri, Danışmanlık, H-İndeks ve Atıf Sayıları

Araştırmacı	Danışmanlık Sayısı	Bilim Alanı	H indeks	Atıf Sayısı
Sedat Sever	68	Türkçe Eğitimi	22	3753
Abdurrahman Güzel	55	Türk Dili	18	1186
Murat Özbay*	29	Türkçe Eğitimi	12	770
Gıyasettin Aytaş	27	Yeni Türk Edebiyatı	15	1073
Ahmet Kırkkılıç*	27	Türkçe Eğitimi	5	90
Nevin Akkaya*	26	Türkçe Eğitimi	9	385
Aziz Kılınç**	23	Belirtilmemiş	3	30
Alpaslan Okur	23	Türkçe Eğitimi	14	935
Celal Demir	21	Türk Dili	9	327
Halit Karatay	21	Türkçe Eğitimi	19	1602
Muhsine Börekçi	21	Türkçe Eğitimi	10	281
Fahri Temizyürek	18	Temel Eğitim	16	816
Şener Demirel	18	Türkçe Eğitimi	10	377
Hasan Kavruk	18	Türkçe Eğitimi	11	446
Mustafa Volkan Coşkun*	17	Belirtilmemiş	5	120
Osman Gündüz**	17	Yeni Türk Edebiyatı	10	830

* Sobiad Atıf Dizini (atif.sobiad.com) verileri dikkate alınmıştır.

** Publish or Perish 7 verileri dikkate alınmıştır.

Tablo 6'da 15 ve üzeri sayıda danışmanlık yapan bilim insanları bulunmaktadır. Tablo 6. incelendiğinde Ankara Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Sedat Sever danışmanlık yaptığı lisansüstü tez sayısı bakımından ilk sırada (68) yer almaktadır. Sedat Sever'i sırasıyla; Başkent Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Abdurrahman Güzel (55), Kırıkkale Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Murat Özbay (29), Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Gıyasettin Aytaş ve Atatürk Üniversitesi öğretim üyesi Ahmet Kırkkılıç (27), Dokuz Eylül Üniversitesi öğretim üyesi Nevin Akkaya (26), Prof. Dr. Aziz Kılınç ve Sakarya Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Alpaslan Okur (23), Afyon Kocatepe Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Celal Demir, Abant İzzet Baysal Üniversitesi öğretim üyesi Halit Karatay ile Atatürk Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Muhsine Börekçi (21) takip etmektedir.

Tablo 6'da lisansüstü tezlere danışmanlık yapan akademisyenlerin YÖK Akademik bilim alanlarına ve anahtar kelimelerine ilişkin bulguların şu şekilde olduğu görülmüştür:

Türkçe Eğitimi (115), Türk Dili (50), Yeni Türk Edebiyatı (38), Klasik Türk Edebiyatı (26), Temel Eğitim (26), Eğitim Bilimleri (22), Türk Halk Bilimi (16), Yabancı Dil Eğitimi (13), Dil Bilimi (9), Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları (8), Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi (6), Dünya Dilleri ve Edebiyatları (3), Güzel Sanatlar Eğitimi(1), Müzik (1), emeklilik, vefat... vb. nedenlerle tespit edilemeyen (46). Tez danışmanlığı yapan akademisyenlerin büyük bir kısmının (%30) bilim alanının Türkçe Eğitimi olduğu görülmektedir. Türkçe eğitimi %13 ile Türk dili, %10 ile yeni Türk edebiyatı, %7 ile klasik Türk edebiyatı, %7 yüzdeler dilim ile temel eğitim (İlk okuma ve yazma Türkçe eğitimi) ve %6 ile eğitim bilimleri takip etmektedir. Yukarıda belirtilen bilim alanları tez danışmanlarının %70'inden fazlasını oluşturmaktadır. Tez danışmanlarının %12'lik bir kısmının bilim alanları emeklilik, vefat vb. nedenlerle YÖK akademik internet sayfasında bulunamadığı için tespit edilememiştir. Araştırmaya dâhil olan tez danışmanlarının geriye kalan %15'lik kısmını ise Türk halk bilimi (%4), yabancı dil eğitimi (%3), Türk dili ve edebiyatı eğitimi, çağdaş Türk lehçeleri ve edebiyatları ile dil bilimi (%2), dünya dilleri ve edebiyatları ile müzik (%0,01) oluşturmaktadır.

Bilim dünyasında üretkenlik önemli bir faktör olarak üzerinde durulan bir konu olmuş ve bilim insanlarının değerlendirmeleri atıf sayısı h-indeks gibi ölçütlerle yapılmıştır. Araştırmaya konu olan lisansüstü tez danışmanı akademisyenlerin atıf sayısı ortalamasının 321, h-indeks ortalamalarının 7,33 olduğu tespit edilmiştir. 271 akademisyenin atıf sayılarının, 226 akademisyenin ise h-indeks sayıları bu ortalamaların altında kaldığı görülmüştür. Atıf sayısı ve h-indeksi yayınların bilim dünyasında takip edilen göstergeler olduğunu yansıtması bakımından önemlidir. Tez danışmanlık ve atıf sayıları, h-indeksleri gibi bilgiler birlikte değerlendirildiğinde 15'in üzerinde danışmanlık yapan Sedat Sever (h indeks:22 atıf: 3753), Abdurrahman Güzel (h indeks:18 atıf: 1186), Murat Özbay (h indeks:12 atıf: 770), Gıyasettin Aytaş (h indeks:15 atıf: 1073), Nevin Akkaya (h indeks:9 atıf: 385), Alpaslan Okur (h indeks:14 atıf: 935), Halit Karatay (h indeks:19 atıf: 1602), Muhsine Börekçi (h indeks:10 atıf: 281), Fahri Temizyürek (h indeks:16 atıf: 816), Mehmet Temizkan (h indeks:20 atıf: 1252), Osman Gündüz (h indeks:10 atıf: 830), Ali Göçer (h indeks:24 atıf: 1898), Cengiz Alyılmaz (h indeks:14 atıf: 781) gibi akademisyenlerin hem alanlarında yayınları takip edilen kişiler olduğu hem de birçok öğrenciye akademik olarak danışmanlık yaptıkları söylenebilir. Araştırmanın sonraki bölümünde jüri üyelerinin unvanlarına göre dağılımına ilişkin bilgiler bulunmaktadır. Tablo 7'de on ve üzeri sayıda jüri üyeliği yapan akademisyenlere ilişkin bilgiler verilmiştir.

Tablo 7. Tez Jüri Üyelerinin Akademik Bilim Alanları, Danışmanlık, H-İndeks ve Atıf Sayıları***

Araştırmacı	Toplam Jüri Üyeliği Sayısı	Anahtar Kelime	H İndeks	Atıf Sayısı
Sedat Sever	75	Türkçe Eğitimi	22	3753
Abdurrahman Güzel	66	Türk Dili	18	1186
Gıyasettin Aytaş	52	Yeni Türk Edebiyatı	15	1073
Hayati Akyol	50	Temel Eğitim	28	3299
Murat Özbay*	47	Türkçe Eğitimi	12	770
Nevin Akkaya*	46	Türkçe Eğitimi	9	385
Ahmet Kırkılıç*	39	Türkçe Eğitimi	5	90

Aziz Kılınç**	37		3	30
Selahattin Dilidüzgün**	36	Türkçe Eğitimi	11	700
Fahri Temizyürek	35	Temel Eğitim	16	816
Alpaslan Okur	34	Türkçe Eğitimi	14	935
Celal Demir	31	Türk Dili	9	327
Halit Karatay	31	Türkçe Eğitimi	19	1602
Muhsine Börekçi	31	Türkçe Eğitimi	10	281
Şener Demirel	29	Türkçe Eğitimi	10	377
Mustafa S Kaçalın**	28	Türkçe Eğitimi	8	492
Osman Gündüz**	27	Yeni Türk Edebiyatı	10	830
Mesut Gün	26	Türkçe Eğitimi	10	257
Mehmet Hilmi Uçan*	26	Yeni Türk Edebiyatı	6	172

* Sobiad Atif Dizini (atif.sobiad.com) verileri dikkate alınmıştır.

** Publish or Perish 7 verileri dikkate alınmıştır.

*** Tabloya 25'in üzerinde jüri üyeliği yapan akademisyenler yansıtılmıştır.

Tablo 7. incelendiğinde en fazla tez jüri üyeliği yapan akademisyenin tez danışmanlığı sayısı da en fazla olan Prof. Dr. Sedat Sever (f=75) olduğu görülmektedir. Sedat Sever'i sırasıyla 66 jüri üyeliği ile Başkent Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Abdurrahman Güzel, 52 jüri üyeliği ile Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Gıyasettin Aytaş, 50 jüri üyeliği ile Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Hayati Akyol, 47 jüri üyeliği ile Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Murat Özbay, 46 jüri üyeliği ile Dokuz Eylül Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Nevin Akkaya, 39 jüri üyeliği ile Atatürk Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ahmet Kırkkılıç, 36 jüri üyeliği ile İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Selahattin Dilidüzgün, 35 jüri üyeliği ile Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Fahri Temizyürek, 34 jüri üyeliği ile Sakarya Üniversitesi öğretim üyesi Alpaslan Okur, 31 jüri üyeliği ile Prof. Dr. Celal Demir, Prof. Dr. Halit Karatay ve Prof. Dr. Muhsine Börekçi takip etmektedir.

Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezlerde bulunan jüri üyelerinin % 22'sinin bilim alanının Türkçe eğitimi olduğu görülmüştür. Türkçe eğitimini sırasıyla Türk dili (%13), eğitim bilimleri (%12), yeni Türk edebiyatı (%10), temel eğitim (%8), klasik Türk edebiyatı (% 6), Türk halk bilimi (%4), dilbilimi, çağdaş Türk lehçeleri ve edebiyatları, yabancı dil eğitimi ve diğer bilim alanları (%3), sosyal alanlar eğitimi(Türk dili ve edebiyatı eğitimi), rehberlik ve psikolojik danışmanlık, tarih, dünya dilleri ve edebiyatları, bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi (%1) ve bilim alanları tespit edilemeyen akademisyenler (% 10) takip etmektedir.

Tablo 7'de 25'in üzerinde jüri üyeliği yapan (19) akademisyenler bilim alanlarına göre değerlendirildiğinde genel toplamda olduğu gibi büyük bir kısmının (11) Türkçe eğitimi bilim alanında olduğu belirlenmiştir. Jüri üyelik sayıları fazla olan akademisyenlerin bilim alanlarının Türkçe eğitimi, yeni Türk edebiyatı, temel eğitim (ilk okuma ve yazma Türkçe eğitimi), klasik Türk edebiyatı, Türk Dili gibi alanlarda yoğunlaştığı görülmüştür.

Akademik jüri üyelik sayıları 10 ve üzerinde olan 93 akademisyene ilişkin bilgiler dikkate alındığında h-indeksi en yüksek olan bilim insanının Gazi Üniversitesi temel eğitim (İlk okuma ve yazma Türkçe eğitimi) bilim alanı öğretim üyesi Prof. Dr. Hayati Akyol (f=28) olduğu belirlenmiştir. Hayati Akyol'u sırasıyla Erciyes Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ali Göçer (f=24) , Ankara Üniversitesi Öğretim üyesi Prof. Dr. Sedat Sever (f=22), Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Mehmet Temizkan (f=20), Ankara Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Canan Aslan (f=20), Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Halit Karatay (f=19), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Çavuş Şahin (f=19), Başkent Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Abdurrahman Güzel (f=18), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Abdullah Şahin (f=17), Sakarya Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Havva Yaman (f=17), Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Fahri Temizyürek (f=16), takip etmektedir.

Akademik Jüri üyelik sayıları 10 ve üzerinde olan akademisyenler atıf sayıları bakımından değerlendirildiğinde ilk sırayı Ankara Üniversitesi Öğretim üyesi Prof. Dr. Sedat Sever (f=3753) almıştır. Sedat Sever'i sırasıyla Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Hayati Akyol (f=3299), Erciyes Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ali Göçer (f=1898), Prof. Dr. Halit Karatay (f=1602), Prof. Dr. Çavuş Şahin (f=1374), Prof. Dr. Mehmet Temizkan (f=1252), Prof. Dr. Canan Aslan (f=1251), Prof. Dr. Abdurrahman Güzel (f=1186), Gazi Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Gıyasettin Aytaş (f=1073), Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mehmet Kurudayıoğlu (f=935), Sakarya Üniversitesi öğretim üyesi Alpaslan Okur (f= 935), Doç. Dr. Abdullah Şahin (f=907), Doç. Dr. Deniz Melanlıoğlu (f=890), Atatürk Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Osman Gündüz (f=830) takip etmektedir.

Sonuç olarak hazırlanan bir lisansüstü tezin niteliğini, değerini, geçerlik ve güvenilirliğini ve bilimsel etiğe uygunluğunu, bilime olan katkısını değerlendiren ve karar veren heyet akademik jüri olarak nitelendirilir. Akademik jüriler tezin ve öğrencinin bilimsellik ölçütlerine uygun olup olmadığını belirlemesi bakımından önemlidir. Bu itibarla lisansüstü tezlerin niteliğini ortaya koyan tez jürilerinin incelenmesi önem arz etmektedir. Tezleri değerlendiren jüri üyelerinin her birinin alanında uzman olması beklenen koşullar arasındadır. Türkçe eğitimi alanından hazırlanan tezlere en çok jüri üyeliği yapan akademisyenlere bakıldığında uzman oldukları bilim alanlarında ilk sırayı Türkçe eğitimi almakla birlikte, Türk dili, yeni Türk edebiyatı, temel eğitim, eğitim bilimleri ve klasik Türk edebiyatı alanlarında yoğunlaştığı görülmektedir. Türkçe eğitimi dışındaki bilim alanlarına sahip birçok araştırmacının da Türkçe eğitimi bölümlerinde öğretim üyesi olarak çalıştığı görülmekte ve bu akademisyenlerin Türkçe öğretimi, yabancılarla Türkçe öğretimi, temel dil becerileri gibi alanlarda çalışmaları bulunmaktadır. Araştırmada en fazla jüri üyeliği yapan akademisyen Prof. Dr. Sedat Sever olarak tespit edilmiştir. Sedat Sever Türkçe eğitimi bilim alanında uzman olup Türkçe eğitimi ile ilgili birçok çalışma yapmıştır. Sever alandaki ilk deneysel araştırmayı yapmıştır. Özellikle tam öğrenme yöntemini dil becerilerinin öğretimine uyguladığı çalışması alanın dikkat çeken çalışmalarından biridir. Ayrıca Türkçe Öğretimi ve Tam Öğrenme adıyla kitaplaştırılan eser, pek çok araştırmacının yararlandığı kaynak eser hüviyeti taşımaktadır. Türkçe eğitimi bilim alanı uzmanı olmayıp tez jüri üyeliği sayısı bakımından ön sıralarda olan Prof. Dr. Abdurrahman Güzel, Prof. Dr. Gıyasettin Aytaş, Prof. Dr. Hayati Akyol, Prof. Dr. Fahri Temizyürek, Prof. Dr. Celal Demir, Prof. Dr. Osman Gündüz, Prof. Dr. Mehmet Hilmi Uçan ve Prof. Dr. Cengiz Alyılmaz gibi isimler dikkat çekmektedir. Gıyasettin Aytaş'ın yeni Türk edebiyatı bilim alanına sahip olduğu tespit edilmiştir. Oysaki Aytaş'ın çocuk edebiyatı ve eğitimi, dil bilgisi öğretimi, yabancılarla Türkçe öğretimi ve temel dil becerileri ile alakalı bilimsel çalışmaları (Aytaş, 2017a ; Aytaş, 2017b; Aytaş ve Çeçen, 2008; Aytaş, 2005 vb.) bulunmaktadır. Ayrıca Aytaş'ın 15 h-indeks ve 1073 atıf sayısı ile yayınları takip edilen bir akademisyen olduğu söylenebilir. Bu

bakımdan Gıyasettin Aytaş hem tezlere yaptığı danışmanlık hem de tez jüri üyeliği sayısı yönünden ön sıralarda bulunmaktadır. Bilim alanı temel eğitim(İlk okuma ve yazma Türkçe eğitimi) olan Fahri Temizyürek ulusal ve uluslararası dergilerde yayımladığı birçok araştırmasında Türkçe eğitimi, yabancılara Türkçe öğretimi, temel dil becerileri konularında çalışmalar (Temizyürek ve Akgün, 2020; Temizyürek ve İnce, 2019; Temizyürek ve Ünlü, 2018; Temizyürek ve Birinci, 2016 vb.) yapmıştır. Başkent Üniversitesi Türkçe öğretmenliği bölümünde öğretim üyesi olan Abdurrahman Güzel ise Türk dili bilim alanında uzman olarak karşımıza çıkmaktadır. Türkçe eğitiminin kuruluşunda önemli katkıları olan (Güzel, 2003) Güzel'in danışmanlık ve jüri üyeliği sayısının fazla olması beklenen bir durum olarak değerlendirilebilir. Türk dili alanında uzman olan Cengiz Alyılmaz ve Celal Demir Türkçe eğitimi anabilim dallarında öğretim üyesi olarak çalışmışlar ve Türkçe eğitimi ile alakalı çalışmalar (Demir, 2018; Demir ve Yapıcı, 2007; Demir, 2016; Çoban ve Alyılmaz, 2019; Alyılmaz ve Alyılmaz, 2018) yapmışlardır. Temel eğitim bilim alanına sahip olan Prof. Dr. Hayati Akyol'un özellikle okuma ve yazma gibi temel dil becerileriyle ilgili çok sayıda çalışması bulunmaktadır. Bu itibarla Türkçe eğitimi akademik alanının hem disiplinler arası bir alan olması hem de farklı bilim alanlarına sahip akademisyenlerin Türkçe eğitimi anabilim dallarında görev yaptığı göz önüne alındığında tez jürilerinde farklı bilim alanlarına sahip akademisyenlerin olması beklenen bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. H-indeks ve atıf sayılarının fazlalığıyla dikkat çeken Hayati Akyol, Ali Göçer, Sedat Sever, Mehmet Temizkan, Havva Yaman, Adem İşcan, Gıyasettin Aytaş, Abdurrahman Güzel, Abdullah Şahin ve Halit Karatay gibi bilim insanlarının tez jürilerinde bulunmalarının değerlendirme, görüş ve önerileri ile tez çalışmalarının nitelik kazanmasına katkıda bulunduğu düşünülmektedir. Ayrıca akademik alanda ön planda olan bilim insanlarının farklı tez jürilerinde bulunmalarının bilimsel iletişime de katkı sunacağı öngörülmektedir. Lisansüstü tez jüri heyetleri için farklı kurumlardan çağrılan akademisyenlerin unvanlara göre dağılımı Tablo 8'de sunulmuştur.

Tablo 8. Farklı Kurumlardan Davet Edilen Jüri Üyelerinin Unvanlara Göre Dağılımı

Unvan	Yüksek Lisans	%	Doktora	%	Toplam	%
Profesör Doktor	75	16,09	87	33,59	162	22,34
Doçent Doktor	180	38,63	122	47,10	302	41,66
Yard. Doç. Dr. /Dr. Öğrt. Üyesi	211	45,28	50	19,31	261	36
Toplam	466	100	259	100	725	100

Tablo 8'de farklı kurumlardan davet edilip doçent doktor unvanına sahip olan akademisyenler, yüksek lisans tez jürilerinde ikinci sırada bulunurken doktora tez jürilerinde ilk sırada yer almaktadır. Profesör doktor unvanına sahip akademisyenler doktora tezlerinde ikinci sırada bulunurken yüksek lisans tezlerinde diğer akademik unvanlara göre daha az tercih edilmiştir. Yardımcı doçent doktor/doktor öğretim üyesi unvanları ise yüksek lisans tez jürilerinde en fazla tercih edilen unvan olurken doktora tez jürilerinde en az tercih edilen unvan olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ek 1'de farklı kurumlara yirmi ve üzeri sayıda jüri üyesi gönderen üniversitelerin hangi kurum kaç kez gittiğine ilişkin bilgiler verilmiştir. Buna göre Hacettepe Üniversitesi akademisyenlerinin jüri üyesi olarak daha çok Gazi Üniversitesi (32) ve Ankara Üniversitesi (10) ile bağ kurduğu söylenebilir. Hacettepe Üniversitesi öğretim üyelerinden Mahir Kalfa beş defa, doktora eğitimini Gazi Üniversitesinde tamamlayan Özay Karadağ üç ve Filiz Mete bir defa, lisans ve doktora

eğitimi Gazi Üniversitesinde tamamlayan Mehmet Kurudayıoğlu iki defa, lisans ve yüksek lisans eğitimini Gazi Üniversitesinde bitiren Mustafa Durmuş ise dört kez Gazi Üniversitesinde Lisansüstü tez jüri heyetine dâhil olmuştur. Hacettepe Üniversitesinden Gazi Üniversitesine jüri üyesi olarak en çok giden isim, lisans ve yüksek lisans eğitimini bu üniversitede tamamlayan ve yeni Türk edebiyatı bilim alanında uzman Serdar Odacı olmuştur. Serdar Odacı on iki defa Gazi üniversitesinde jüri üyesi olurken, aynı bilim alanında uzman ve doktora eğitimini Gazi Üniversitesinde bitiren Abide Doğan dört kez jüri olarak görev yapmıştır. Hacettepe Üniversitesi öğretim üyelerinden Mahir Kalfa, Ayşe Kıran, Özay Karadağ, Banu Aktürkoğlu gibi isimlerin Ankara Üniversitesine jüri üyesi olarak gittiği tespit edilmiştir. Hacettepe Üniversitesi Türkçe eğitimi bölümü 2013 yılında kurulmuş olmasıyla birlikte farklı üniversitelere giden jüri üyeleri bakımından ilk sırada yer almaktadır. Bu durum jüri üyesi olan akademisyenlerin Türkçe eğitimi uzmanı olan akademisyenlerin yanında Serdar Odacı ve Abide Doğan gibi yeni Türk edebiyatı bilim alanı uzmanı, Ayşe Kıran ve Nalan Büyükkantarcıoğlu gibi farklı alan uzmanlarının da jüri üyesi olarak davet edilmesinden kaynaklanmaktadır.

Atatürk Üniversitesi ile Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi arasında da jüri üyesi bağlamında karşılıklı bir ilişkiden söz edilebilir. Türk dili ve edebiyatı eğitimi alanında uzman olup lisans ve yüksek lisans eğitimini Atatürk Üniversitesinde tamamlayan ve bir dönem aynı üniversitede çalışan Mahmut Abdullah Arslan, Atatürk Üniversitesine dokuz defa jüri üyesi olarak gitmiştir. Atatürk Üniversitesinden Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi tez jürilerine öğretim üyeleri dokuz kez davet edilmiştir. Tacettin Şimşek dört jüri üyeliği ile bu isimlerin başında gelmektedir.

İstanbul Üniversitesinden Ankara Üniversitesine dokuz jüri üyesi gitmiş olup bu isimlerin başında yedi jüri üyeliği ile Türkçe eğitimi alan uzmanı Selahattin Dilidüzgün gelmektedir. Marmara Üniversitesi öğretim üyeleri Latif Beyreli (6) ve Mustafa Sinan Kaçalın (2) ise jüri üyesi olarak İstanbul Üniversitesine en çok giden isimler olmuştur.

Başkent Üniversitesi ile Gazi Üniversitesi arasında akademik jüri bağlamında tek yönlü yoğun bir ilişkiden söz edilebilmektedir. Zira Başkent Üniversitesinde Gazi Üniversitesine on sekiz defa jüri üyesi akademisyen gitmiştir. Bu isimlerin büyük bir kısmını Türk dili alanında uzman olup Türkçe eğitimi bölümlerinin kuruluşunda büyük gayretleri olan Abdurrahman Güzel (5) , yeni Türk edebiyatı alanında uzman olan Ümmühan Bilgin Topçu (7) ve yine yeni Türk edebiyatı alanında çalışmalar yapan Ahmet Demir (3) oluşturmaktadır.

İstanbul Medeniyet Üniversitesinin Sakarya Üniversitesi ile kurduğu jüri ilişkisi de dikkat çekmektedir. İstanbul Medeniyet Üniversitesinden Sakarya Üniversitesine on iki kez jüri üyesi gitmiştir. Bu isimlerin başında Türkçe eğitimi alan uzmanı olup daha önce Sakarya Üniversitesinde görev yapan Bekir İnce (8) gelmektedir. Bekir İnce'yi dört defa jüri üyeliği için Sakarya Üniversitesine giden klasik Türk edebiyatı alan uzmanı ve uzun yıllar Sakarya Üniversitesinde görev yapan İsmail Güleç takip etmektedir.

Kilis 7 Aralık Üniversitesinden Hatay Mustafa Kemal, Fırat, Nevşehir, Trabzon, İnönü, Erzincan ve Gaziantep üniversitelerine akademik jüri üyesi olarak ziyaretler gerçekleştiği görülmektedir. Burada dikkat çeken husus halen Amasya Üniversitesinde görev yapan ve Türkçe eğitimi alan uzmanı olan Nurşat Biçer isminin tüm bu ilişkinin büyük bir kısmını oluşturmasıdır. Nurşat Biçer'in on bir defa farklı Yükseköğretim kurumlarında tez jürilerine katıldığı belirlenmiştir.

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesinin Erciyes, Fırat ve Kırşehir Ahi Evran üniversiteleri ile akademik jüri bağlamında ilişki sıklığı daha yüksektir. Şuan Mersin Üniversitesinde görev yapan Türkçe eğitimi alan uzmanı Mesut Gün bu ilişki ağında ilk sırada yer almaktadır. Mesut Gün Erciyes Üniversitesine beş defa, Fırat Üniversitesine iki defa, Akdeniz ve Kırşehir Ahi Evran

üniversitelerine ise birer defa jüri üyesi olarak gitmiştir. Lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimini Fırat Üniversitesinde tamamlayıp bir dönem aynı üniversitede görev yapan Türkçe eğitimi alan uzmanı Murat Şengül ise Fırat Üniversitesine üç defa giderek tez savunmalarına jüri üyesi olarak katılmıştır.

Ek 1'deki ilişki ağı incelendiğinde akademisyenlerin lisansüstü tez jüri üyesi olarak davet edilmelerinde coğrafi olarak yakınlığın etkili olduğu söylenebilir. Akademik jüri heyetlerinin oluşumu aşamasında araştırmada dikkat çeken bir diğer husus, jüri üyelerinin gittiği üniversitelerde ya daha önceden çalışması ya da eğitimlerinin bir bölümünü (lisans, yüksek lisans, doktora) o üniversitelerde tamamlamış olmasıdır. Örneğin İstanbul Medeniyet Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. İsmail Güleç ve Doç. Dr. Bekir İnce daha önce görev yaptığı Sakarya Üniversitesinde birçok defa lisansüstü tez jüri heyetine katılmıştır. Yine eğitimlerinin bir kısmını Gazi Üniversitesinde tamamlayan Mustafa Durmuş, Özay Karadağ, Filiz Mete ve Serdar Odacı gibi isimler Gazi Üniversitesi tez jürilerinde tercih edilen isimler olmuştur. Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi öğretim üyesi Doç. Dr. Mahmut Abdullah Arslan lisans ve yüksek lisans eğitimlerini tamamladığı Atatürk Üniversitesine çok defa jüri üyesi olarak gitmiştir. Bu durum farklı kurumlardan akademik jüri üyesi çağrılırken bölgesel yakınlığın yanında, birbiri ile kişisel ilişkileri olan akademisyenlerin tercih edildiğini düşündürmektedir.

Tez jürilerinde farklı kurumlardan davet edilen bilim insanlarının benzer kişilerden oluşmasının bilimsel iletişimi de olumsuz olarak etkilediği söylenebilir. Bu durumda lisansüstü tez jürileri oluşturulurken öncelikle ilgili alan uzmanlarının tercih edilmesi ve her seferinde farklı bilim insanlarından oluşan jüriler kurularak tezlerin niteliğine katkı sunulması beklenmektedir. Yükseköğretim Kurulunun bu konuda çalışma yaparak bilim alanlarına göre jüri havuzları oluşturması ve jüri üyelerinin buralardan davet edilmesinin faydalı olacağı öngörülmektedir. Jüri havuzu ile birlikte akademisyenlerin sadece belirli üniversitelere daha yoğun gitmesinin önüne geçilerek tüm üniversitelerin, akademisyenlerin bilimsel bilgilerinden istifade etmesi sağlanacaktır. Böylece hem alanda kişi döngüsü oluşturulacak hem de araştırmacılar arasındaki bilimsel aktivite canlılık kazanacaktır.

Sonuç ve Öneriler

Türkiye'de 1997–2020 yılları arasında yapılan Türkçe eğitimi yüksek lisans ve doktora tezleri incelenerek yapılan bu çalışma, Türkçe eğitimi alanıyla ilgili sunulan tezleri analiz etmek, alana genel bakış açısı sunmak, tezleri jüri üyeleri ve danışmanları bakımından yapılan bir değerlendirme niteliğindedir. Bu değerlendirmeyle alandaki mevcut durum tanımlanarak araştırmaların genel eğilimleri belirlenip bu bağlamda öneriler geliştirmek hedeflenmiştir. YÖK Tez Merkezinden elde edilen 1035 Türkçe eğitimi tezi; tezin türü, yayınlandığı üniversite, enstitü, yılı, üniversite kuşaklarına göre dağılımı, danışman ve jüri üyelerinin bilim alanları, h-indeks ve atıf sayıları, farklı kurumlardan çağrılan jüri üyeleri ve üniversiteleri detaylı bir şekilde incelenmiştir.

Araştırma kapsamında incelenen 1035 tezin 866'sını yüksek lisans tezleri 169'unu ise doktora tezleri oluşturmaktadır. Yüksek lisans tez sayılarında en yüksek seviye 2019 yılında görülmesinin yanında, 2008 yılından itibaren genel olarak yükselme eğiliminde olduğu belirlenmiştir. Doktora tezlerinde ise 2011 yılında %8 civarında bir artış gözlemlenmiş, iki yıl sayısal bir düşüşün ardından 2014 ve 2015 yıllarında tekrar atılım yaparak %12'li seviyelere çıktığı görülmüştür. Doktora tezlerinin genel olarak 2011 yılı sonrasında önceki yıllara göre daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Lisansüstü tezler bütün olarak değerlendirildiğinde 2008 yılından itibaren sayısal bir yükseliş göze çarpmaktadır. 2013, 2016 ve 2008 yıllarında bir önceki yıla göre düşüş görülürken sayısal olarak azımsanmayacak düzeyde lisansüstü çalışma yapıldığı belirlenmiştir. 2014–2019

yılları arasında yüksek lisans ve doktora tezlerinin birbirine paralel olarak ilerlediği görülmüş, yapılan çalışmalarda doktora tezlerinin oransal artış ve lisansüstü tezlerinin ise bütünsel olarak sayısal bir yükseliş eğiliminde olduğu saptanmıştır.

Çalışmada incelenen 1035 tezin Türkiye’de bulunan altmış üniversitede yapıldığı görülmüştür. Tezlerin %11.40’ı Gazi Üniversitesinde, %7.15’i Atatürk Üniversitesinde, %6.18’i Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesinde, %5.60’ı Dokuz Eylül Üniversitesinde ve %4.44’ü ise Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesinde yapılmıştır. Doktora tezleri ise en çok Gazi, Atatürk, Ankara ve Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitelerinde yapılmıştır. Diğer çalışmalar incelendiğinde bu üniversitelerin ilk beşteki yerini koruduğu görülmüştür. Lisansüstü tezlerde ilk sıralarda yer alan üniversitelerin köklü üniversiteler olduğu saptanmıştır. Bu üniversitelerin akademik kadrolarının nitelikli ve sayısal olarak yeterli olduğu, diğer üniversitelerle etkileşimlerinin yüksek olduğu; bu sebeple tez sayılarının fazla olduğu düşünülmüştür. Çalışmada ilk beş üniversitede yapılan tezler, bütün tezlerin %34.77’sini oluşturmaktadır. Diğer çalışmalarla kıyaslandığında bu oranın azaldığı dolayısıyla bilimsel çalışmaların farklı üniversiteler tarafından paylaşıldığı belirlenmiştir. Ayrıca ilk beş üniversitede yapılan doktora tezlerinin tüm doktora tezlerine oranının %71,9 olduğu saptanarak doktora tezlerinin büyük bir bölümünün belirli üniversitelerde yapıldığı sonucuna ulaşılmıştır.

İncelenen tezlerin %64.64’ünün eğitim bilimleri enstitülerinde, %34.30’unun sosyal bilimler enstitülerinde yapıldığı belirlenmiştir. Doktora tezlerinin %84’ü ve yüksek lisans tezlerinin %60,8’i eğitim bilimleri enstitülerinde yapılırken sosyal bilimler enstitülerinin oranı yüksek lisans tezlerinde %38,2, doktora tezlerinde ise %14,2 olmuştur. Eğitim bilimleri enstitülerinin oranının doktora tezlerinde daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Alanda yapılan araştırmalar kıyaslandığında çalışmaların birbiriyle örtüştüğü belirlenmiştir. Türkçe eğitiminin eğitim fakülteleri çatısı altına girmesiyle birlikte eğitim bilimleri enstitülerinde yapılan lisansüstü tezlerin sayısının giderek arttığı buna karşın sosyal bilimler enstitülerinde yapılan tezlerin oranının düştüğü saptanmıştır. Son yıllarda tüm enstitülerin tek çatı altında toplanmasıyla oluşturulan lisansüstü eğitim enstitülerinde yapılan tez sayılarının çoğalmasında ulaşılan bir diğer sonuçtur.

Türkiye’de üniversitelerin kuruluş yılları incelendiğinde 1992 ve 2006 yıllarında kurulan üniversitelerle sayısal olarak bir atılım yapıldığı belirlenmiştir. Bu bakımdan 1992 yılına kadar açılan üniversiteler birinci kuşak, 1992 ve 2006 yılları arasında açılan üniversiteler ikinci kuşak ve 2006 yılı ve sonrasında açılan üniversiteler üçüncü kuşak üniversiteler olarak değerlendirilmiştir. Lisansüstü tezlerin yapıldığı üniversitelere bakıldığında en fazla tezin sırasıyla birinci, ikinci ve üçüncü kuşak üniversitelerde yapıldığı bilgisine ulaşılmıştır. Birinci kuşak üniversitelerde üretilen tezlerin üçüncü kuşak üniversitelerde üretilen tezlerin dört katından fazla olduğu belirlenmiştir. Bu durum köklü üniversitelerin bilimsel tez çalışmalarında yeni kurulan üniversitelerden çok önde olduğunu göstermektedir. Doktora tezlerinde üçüncü kuşak üniversitelerin çok gerilerde olması köklü üniversitelerdeki akademik kadronun sayısal ve niteliksel yetkinliğini temellendirmektedir.

Lisansüstü tez çalışmalarına danışmanlık yapan akademisyenler incelendiğinde doktora tez danışmanlarının %65,6 gibi büyük bir kısmı profesör doktor unvanına sahip öğretim üyelerinden oluşmaktadır. Doktora tezlerine doktor öğretim üyesi/yardımcı doçent doktor unvanına sahip akademisyenler %10,6 oranında danışmanlık yapmıştır. Bu durum yüksek lisans tezlerinde tersine dönerek ilk sırada %45,2 ile doktor öğretim üyesi /yardımcı doçent doktor unvanına sahip akademisyenler gelmektedir. Doçent doktor unvanına sahip akademisyenler doktora ve yüksek lisans tez danışmanlıklarında ikinci sırada yer almaktadır. Bu bilgilerden hareketle doktora tezlerine danışmanlık yapan akademisyenlerin öncelikle profesör doktor unvanından tercih

edildiği belirlenmiş, yüksek lisans tez danışmanlıklarında ise doktor öğretim üyesi/yardımcı doçent doktor unvanlarıyla daha sık karşılaşmıştır.

Lisansüstü tezlere danışmanlık yapan akademisyenlerden Sedat Sever, Abdurrahman Güzel, Murat Özbay, Gıyasettin Aytaş, Ahmet Kırkılıç, Nevin Akkaya, Alpaslan Okur, Celal Demir, Halit Karatay, Muhsine Börekçi, Fahri Temizyürek ve Şener Demirel gibi isimler ön sıralarda yer almaktadır. Tez danışmanlarının bilim alanlarında ilk sırayı Türkçe eğitimi almasının yanında Türk dili, yeni Türk edebiyatı, klasik Türk edebiyatı, eğitim bilimleri ve temel eğitim gibi bilim alanlarının azımsanmayacak oranda olduğu görülmüştür. Farklı bilim alanına sahip tez danışmanları Türkçe eğitiminin disiplinler arası bir alan olması bağlamında değerlendirilmiş; buna karşın Türkçe eğitimi bilim alanına sahip tez danışmanlarının tezin akademik verimliliğine daha fazla katkı sunacağı düşünülmüştür. Farklı bilim alanlarındaki akademisyenlerin danışman olması disiplinler arasılık bağlamında düşünüldüğünde bu durum daha anlamlı hale gelmektedir.

Yayınlara yapılan atıf sayıları, bilim insanlarının h-indeks değerleri bilimsel çalışma ve araştırmacıların niteliğini ortaya koyan parametrelerdir. Akademisyenlerin bilimsel performanslarını ölçmek amacıyla kullanılan atıf sayısı ve h-indeks değerleri bakımından danışmanlık sayısı yüksek olan akademisyenlerin belirtilen performans parametrelerinin de yüksek olduğu görülmüştür. Bu bağlamda tezlere yol göstererek tezin niteliksel gelişimine katkı sunan danışmanların atıf sayısı ve h-indeks değerlerinin yüksek olması ve uzmanı oldukları bilim alanlarının Türkçe eğitimi olmasının tezlerin bilimsel değerlerini artıracakları öngörülmüştür.

Bilim insanları eğitim gördüğü bilimsel alanda bilgi ve becerilerini ispatladıktan sonra akademik unvanlar kazanmaktadır. Unvanlar akademisyenlerin bilimsel özellikleri hakkında bilgi vermektedir. Bu bakımdan tez jürilerinin hangi akademik unvanlardan oluştuğu önem arz etmektedir. Lisansüstü tezler incelendiğinde yüksek lisans tez jürilerinde yardımcı doçent doktor/doktor öğretim üyesi unvanının %49 ile ilk sırada yer aldığı görülmüştür. Bu unvanı %32 ile doçent doktor ve %18 ile profesör doktor unvanları takip etmektedir. Doktora tezlerinde ise profesör doktor unvanı %44 ile ilk sırada yer alırken yardımcı doçent doktor/doktor öğretim üyesi unvanı %20 ile son sırada yer almaktadır. Bu bakımdan Yüksek lisans tezlerinde yardımcı doçent doktor/doktor öğretim üyesi unvanının, doktora tez jürilerinde ise profesör doktor unvanının daha çok tercih edildiği söylenebilmektedir.

Hazırlanan bir lisansüstü tezin niteliğini, değerini, geçerlik ve güvenilirliğini, bilime olan katkısını değerlendiren ve karar veren heyet akademik jüri olarak nitelendirilmektedir. Bu itibarla lisansüstü tezlerin niteliğini ortaya koyan tez jürilerinin incelenmesi önem arz etmektedir. Tezleri değerlendiren jüri üyelerinin her birinin alanında uzman olması beklenen koşullar arasındadır. Türkçe eğitimi alanından hazırlanan tezlere en çok jüri üyesi yapan akademisyenlere bakıldığında uzman oldukları bilim alanlarında ilk sırayı Türkçe eğitimi olmakla birlikte, Türk dili, yeni Türk edebiyatı, temel eğitim, eğitim bilimleri ve klasik Türk edebiyatı alanlarında yoğunlaştığı görülmüştür. Türkçe eğitimi alan uzmanı Sedat Sever, Murat Özbay, Nevin Akkaya, Selahattin Dilidüzgün, Ahmet Kırkılıç, Latif Beyreli, Alpaslan Okur, Muhsine Börekçi, Halit Karatay, Mesut Gün, Tacettin Şimşek, Kemalettin Deniz, Yusuf Doğan, İhsan Kalenderoğlu, Abdullah Şahin, Asiye Doğan gibi bilim insanlarının yanısıra Gıyasettin Aytaş, Fahri Temizyürek, Abdurrahman Güzel, Cengiz Alyılmaz ve Celal Demir, Osman Gündüz gibi yeni Türk edebiyatı, temel eğitim, Türk dili bilim alanlarında uzman olup Türkçe eğitimi bölümlerinde çalışan ve Türkçe eğitimi ile alakalı çalışmalar yapan bilim insanları en fazla jüri üyesi olan kişilerdendir. Farklı bilim alan uzmanı jüri üyeleri disiplinler arasılık bağlamında değerlendirilmiş ve tezlerin gelişimine katkı sunmuştur. Jüri üyelerinin atıf sayıları ve h-indeksleri değerlendirildiğinde jüri üyelik sayıları yüksek olan bilim insanlarının bu değerlerinin de genel olarak yüksek olduğu

görülmektedir. Bu bakımdan Sedat Sever, Hayati Akyol, Ali Göçer, Halit Karatay, Çavuş Şahin, Mehmet Temizkan, Canan Aslan, Abdurrahman Güzel, Gıyasettin Aytaş, Alpaslan Okur, Deniz Melanlıoğlu ve Osman Gündüz gibi akademisyenler ön sıralarda yer almaktadır.

Tezin yapıldığı üniversite dışında farklı yükseköğretim kurumlarından jüri üyesi olarak davet edilen bilim insanlarına bakıldığında yüksek lisans tezlerinde %45 ile yardımcı doçent doktor/doktor öğretim üyesi ilk sırada tercih edilirken doktora tez jürilerinde doçent doktor %47 ile en çok davet edilen unvan olmuştur.

Bilim insanlarının farklı yükseköğretim kurumlarına kaç kez jüri üyesi olarak gittiğine bakıldığında en fazla akademisyenin Hacettepe Üniversitesinden davet edildiği görülmüştür. Hacettepe Üniversitesini Gazi, Atatürk, İstanbul, Başkent ve Ege Üniversiteleri takip etmektedir. Hacettepe Üniversitesi jüri üyesi bağlamında en fazla Gazi Üniversitesi (32) ve Ankara Üniversitesi (10) ile ilişki kurmuştur. Hacettepe Üniversitesinde Türkçe eğitimi bölümü yakın zamanda kurulmasına karşın farklı kurumlara gönderdiği jüri üyesi bağlamında ilk sırada yer alması farklı alan uzmanı akademisyenlerin jüri olarak davet edilmesinden kaynaklanmıştır. Örneğin Serdar Odacı yeni Türk edebiyatı alan uzmanı olmasına karşın Gazi Üniversitesine 12 defa jüri olarak gitmiştir. Serdar Odacı dışında Abide Doğan, Ayşe Kıran, Nalan Büyükkantarcıoğlu gibi farklı alan uzmanlarının da jüri olarak davet edildiği tespit edilmiştir. Gazi Ankara ve İstanbul Üniversitelerinin köklü üniversiteler olması dolayısıyla jüri üyesi göndermesi bakımından ilk sıralarda yer alması beklenen bir durum olarak değerlendirilmiştir. Atatürk Üniversitesi ile Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi ile Marmara ve Ankara Üniversiteleri, Başkent Üniversitesi ile Gazi Üniversitesi, İstanbul Medeniyet Üniversitesi ile Sakarya Üniversitesi, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi ile Erciyes, Fırat ve Kırşehir Ahi Evran Üniversiteleri arasında ilişki sıklığının daha yoğun olduğu saptanmıştır. Gazi ve İstanbul Üniversitelerinin ilişki yelpazesinin daha geniş olduğu görülürken birçok üniversitenin sadece belirli üniversitelerle ilişki kurduğu tespit edilmiştir. Örneğin Ege Üniversitesi farklı kurumlara yirmi bir defa jüri üyesi göndermiş; jürilerin yirmi tanesi Dokuz Eylül Üniversitesine gitmiştir. Buna karşın Gazi Üniversitesi toplamda on dokuz üniversite ile jüri üyesi bağlamında ilişki kurmuştur. Ek 1'deki ilişki ağı incelendiğinde coğrafi yakınlığın jüri üyesi tercih edilirken önemli bir faktör olduğu görülmüştür. Dikkat çeken bir diğer husus ise farklı kurumlara jüri üyesi olarak giden akademisyenlerin gittiği üniversitelerde ya daha önceden çalışması ya da eğitimlerinin bir bölümünü (lisans, yüksek lisans, doktora) o üniversitelerde tamamlamış olmasıdır. Bu durum kişisel ilişkilerin de jüri üyesi davet edilmesinde etkili olduğunu düşündürmektedir.

Bu çalışmada elde edilen bulgu ve sonuçların Türkçe eğitimi alanında çalışma yapacak olan yeni araştırmacılara bakış açısı kazandıracığı ve yol gösterici olacağına inanılmaktadır. Bu maksatla, yeni araştırmacılar tarafından, gelecek yıllarda araştırma konusuyla ilgili yapacakları benzer ya da ilişkili çalışmalar ve yetkililer için şu öneriler sunulmuştur:

1. Tez sayıları ile ilgili yapılan değerlendirmede Türkçe eğitimi ile alakalı tez rakamlarının her geçen gün artmasına karşın bu tezler içinde doktora tezlerinin sayısal olarak çoğalırken oransal bakımdan düştüğü belirlenmiştir. Türkçe eğitimi akademik alanına doktora tezlerinin katkısının yüksek olacağı düşünüldüğünde doktora programlarının sayısının artırılması için yapılacak çalışmalarla bu durumun önüne geçilmelidir.

2. Türkçe eğitimi alanında yapılan tezlerin Gazi, Atatürk, Çanakkale Onsekiz Mart, Dokuz Eylül Üniversiteleri gibi köklü üniversitelerde daha fazla olduğu görülmüştür. Nispeten yeni kurulan üniversitelerde bu sayının düşük olduğu gözlemlenmiştir. Bu doğrultuda lisansüstü eğitim veren üniversitelerin sayısının artırılması ve lisansüstü eğitim veren üniversitelere daha fazla öğrenci kabul edilmesi yerinde olacaktır.

3. Bu araştırmada üniversiteler kuruluş yıllarına göre üç kuşakta incelenmiştir. Lisansüstü tez çalışmalarının yarısından fazlasının birinci kuşak üniversitelerde tamamlandığı görülmüş; üçüncü kuşak üniversitelerde ise bu oranın %11.48'de kaldığı belirlenmiştir. Bu durum göz önüne alındığında özellikle üçüncü kuşak yani 2006 ve sonrasında kurulmuş üniversitelerde bu oranın yükselmesi için lisansüstü eğitim faaliyetlerinin artırılması, bu itibarla gerekli tedbirlerin alınması önemlidir.

4. Yüksek lisans tez danışmanlarında ilk sırayı doktor öğretim üyesi/yardımcı doçent doktor unvanı alırken, doktora tezlerinin %65,68 ile çok büyük bir kısmı profesör doktor unvanlı bilim insanlarının danışmanlığında tamamlanmıştır. Tez danışmanı akademisyenler teze ve araştırmacıya her yönüyle ışık tutan, akademik bilgisiyle yol gösteren kişilerdir. Bu durumda akademik unvan önemli olmakla birlikte söz konusu akademisyenin çalışmaları göz önünde bulundurularak danışman ataması yapılmalı; akademik verimlilik ön planda tutulmalıdır.

5. Jüri üyelerinin unvanlara göre dağılımında yüksek lisans tezleri için doktor öğretim üyesi/yardımcı doçent doktor unvanı (%49), doktora tezleri için ise profesör doktor unvanının (%44,6) baskın olduğu görülmektedir. Jüri üyelerinin tespitinde unvanlardan ziyade eleştiri ve değerlendirmeleri ile teze daha çok katkısı olacak bilim insanları tercih edilmelidir. Jüri üyesi olacak akademisyenlerin öncelikle tez alanıyla ilgili çalışmaları dikkate alınmalıdır.

6. Akademisyenlerin bilim alanları hangi alan uzmanı oldukları noktasında bilgiler vermektedir. Tez danışmanı ve jüri üyesi bilim insanlarının uzmanlık alanlarına bakıldığında ilk sırada Türkçe eğitimi gelmesine karşın Türk dili, yeni Türk edebiyatı, eğitim bilimleri, klasik Türk edebiyatı ve temel eğitim alanlarının yoğun olduğu belirlenmiştir. Türkçe eğitimi dışındaki alanlarda uzman bilim insanlarının danışmanlık ve jüri üyeliği yapması, Türkçe eğitimi akademik alanına disiplinler arası bir alan olarak bakıldığında normal karşılanan durumdur. Ancak Türkçe eğitimi akademik alanı müstakil bir uzmanlık alanı olup diğer uzmanlık alanlarından ayrılmaktadır. Bu yönüyle tez danışmanı veya jüri üyesi tercih edilirken Türkçe eğitimi uzmanı bilim insanlarının aldığı eğitim ve yürüttüğü çalışmalar doğrultusunda tezin gelişimi ya da değerlendirilmesi sürecinde bilimsel katkısının daha fazla olacağı düşünülmüştür. Bu doğrultuda tez danışmanı ve jüri üyesi akademisyenlerin Türkçe eğitimi bilim alanından tercih edilmesi daha yerinde olacaktır. Tezin konusuna uygun olarak psikoloji, sosyoloji, tarih gibi alanlardan da jüri üyelerinin olabileceğini söyleyebiliriz. Ancak alanın, alan eğitimcisi olmayan kişilerin kontrolüne girmesinin sorun doğurabileceğini de dikkatten kaçırmamak gerekir. Bu bakımdan farklı bilim alanlarından tercih edilen bilim insanlarının öncelikle tezin konusuyla alakalı bir alanda çalışıyor olması ya da Türkçe eğitimi alanında çalışmalarının olması göz önünde bulundurulmalıdır.

7. Bilim insanları alanları doğrultusunda sürekli bir çalışma içerisinde. Çalışmalarının sonucunda çıkardıkları yayınlar ileride yapılacak çalışmalara kaynak teşkil etmektedir. Bilim insanlarının yaptıkları çalışmalara aldıkları atıflar onların ne derecede takip edildikleri alanda hangi düzeyde etkili oldukları bakımından önemlidir. Bu bağlamda tez danışmanı ve jüri üyesi olacak akademisyenlerin bilimsel performansları hakkında bilgi veren atıf sayısı ve h- indekslerinin yüksek olması tezlerin gelişim ve değerlendirme sürecine olumlu katkı sağlayacaktır. Bu bakımdan özellikle jüri üyelerinin öncelikle alan uzmanı olması ardından bu değerlerinin yüksek olmasına dikkat edilmelidir.

8. Farklı kurumlardan davet edilen jüri üyeleri değerlendirildiğinde coğrafi yakınlık ve bilim insanları arasındaki kişisel yakınlığın ön planda olduğu görülmüştür. Zira birçok jüri üyesi ya eğitiminin bir kısmını o üniversitede tamamlamış ya da daha önce o kurumda çalışmıştır. Bu iki durumun bertaraf edilebilmesi için Yükseköğretim Kurulu tarafından bilim alanlarına yönelik jüri havuzlarının oluşturulması yararlı olacaktır. Oluşturulan jüri havuzlarıyla ülke düzeyinde

araştırmacıların birbirleriyle olan iletişimleri daha güçlü olacak, böylelikle bilimsel iletişim kuvvetlenecektir. Jüri üyelerinin oluşumunda tanıdık ilişkisinin önüne geçilerek salt bilimsel iletişim ön planda tutulacaktır. Ayrıca oluşturulan jüri havuzları sayesinde alanda daha fazla takip edilen, çalışmalarıyla daha çok referans alınan bilim insanlarının farklı tez jürilerinde bulunmasına zemin hazırlanmış olacaktır.

9. Çalışmamızda Türkçe eğitimi alanında yapılan lisansüstü tezler betimsel özelliklerinin yanında danışmanlar ve jüri üyeleri bağlamında ayrıntılı şekilde incelenerek değerlendirilmiştir. Danışman ve jüri üyelerini değerlendirmesi bakımından ilk olan bu çalışma ilerleyen yıllarda daha da geliştirilerek yinelenabilir. Böylelikle Türkçe eğitimi alanında çalışma yapacak olan araştırmacılara bakış açısı kazandırabilir.

10. Bu çalışma Türkçe eğitimi dışında farklı akademik alanlarda yapılacak benzer çalışmalara da örnek teşkil edecektir.

Kaynakça

- Alyılmaz, S. ve Alyılmaz, C. (2018). Ağız bilimi çalışmalarının Türkçe öğretimi açısından önemi. *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, (45), 7–38.
- Aytaş, G. (2005). Okuma eğitimi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3(4), 461–469.
- Aytaş, G. (2017a). Yabancılara Türkçe öğretiminde tiyatronun rolünü ortaya koyan ilk eserlerden Nasreddin hocanın mansıbu adlı tiyatro eseri. *Zeitschrift Für Die Welt Der Türken Journal of World of Turks*, 9(2), 5–15.
- Aytaş, G. (2017b). Kuramsal ve işlevsel dil öğretiminde tiyatronun rolü ve önemi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 0–0.
- Aytaş, G. ve Çeçen, M. A. (2008). Metne dayalı dilbilgisi öğretiminin sekizinci sınıf öğrencilerinin dilbilgisi başarısına etkisi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 133–149.
- Balcı, A. (2013). Doktora programı: Türk üniversiteleri doktora programları için bazı öneriler. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 3 (2) , 1-20.
- Boyacı, S. ve Demirkol, S. (2018). Türkçe eğitimi alanında yapılan doktora tezlerinin incelenmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 6(2), 512-531.
- Büyükoztürk, Ş., Kılıç Çakçak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel F. (2018). *Eğitimde bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Cin Şeker, Z. (2020). Dinleme ve konuşma becerilerine yönelik lisansüstü tezlerin anahtar kelimeleri üzerine bir inceleme: Betimsel analiz. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (19), 128-140.
- Coşkun, E., Özçakmak, H. ve Balcı, A. (2012). *Türkçe eğitiminde eğilimler: 1981-2010 yılları arasında yapılan tezler üzerine bir meta-analiz çalışması*. Engin Yılmaz vd. (Editörler), Türkçenin Eğitimi Öğretimi Üzerine Çalışmalar içinde. (204-212). Ankara: Pegem Akademi.
- Çoban, İ. ve Alyılmaz, C. (2019). Türkçe öğretmeni adaylarının Türkçedeki alıntı sözcükler hakkındaki görüşlerinin incelenmesi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (16), 40–68.
- Demir, C. (2018). Okullarımızda yazım eğitimi ve sorunları üzerine. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 20(3), 121–135.
- Demir, C. ve Yapıcı, M. (2007). Ana dili olarak Türkçenin öğretimi ve sorunları. Afyon Kocatepe Üniversitesi, *Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 187–203.
- Demir, T. (2010). Konuşma eğitiminde benmerkezci konuşmaya yönelik bir deneme. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 18(2), 415-430.
- Doğan, Y. ve Özçakmak, H. (2014). Dinleme becerisinin eğitimi üzerine yapılan lisansüstü tezlerin değerlendirilmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 2(2), 90-99.

- Dönmez, B. ve Gündoğdu, K. (2016). 2000-2016 Yılları arasında Türkçe öğretim programları alanında yayımlanan makale ve tezlerin analizi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 5(4), 2109-2125.
- Girmen, P., Kaya, M. F. ve Bayrak, E. (2010) *Türkçe eğitimi alanında yaşanan sorunların lisansüstü tezlere dayalı olarak belirlenmesi*. 9. Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu'nda sunuldu. (20 -22 Mayıs 2010), Elazığ, 133-138.
- Günay, D. ve Günay, A. (2011). 1933'ten günümüze Türk yükseköğretiminde niceliksel gelişmeler. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 1, 1-22.
- Güzel, A. (2003). Eğitim fakültelerinde Türkçe öğretmenliği bölümünün kuruluşu ve hedefleri. *Türklük Bilim ve Araştırmaları*, 7-17.
- Kapucu, M., Aypay, S. ve Apaydın, A. (2014). Lisansüstü eğitim alan öğrencilerin akademik danışmanlık hakkındaki görüşleri. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 4(1), 28-35.
- Karadağ, R. (2014). Okuma ilgisi, tutumları ve alışkanlığı konusunda yapılmış çalışmaların lisansüstü tezlere dayalı analizi: YÖK ve proquest veri tabanları örnekleme. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 35(1), 1-17.
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. *Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi*, 1(1), 62-80.
- Özçakmak, H. (2017). Türkçe eğitimi lisansüstü araştırmalarında yeni yönelimler (2011-2015). *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 6(3), 1607-1618.
- Samsa, F. (2020). *Türkiye'de yaratıcı drama ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin eğilimleri*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rize.
- Sözbilir, M., Kutu, H. ve Yaşar, M. D.(2012). 14.Science education research in Turkey: a content analysis of selected features of published papers. *Science Education Research and Practice in Europe: Retrospective and Prospective*, 5, 341.
- Şeref, İ. (2019). Türkçe öğretiminde şiir üzerine yapılan lisansüstü tezlerin değerlendirmesi. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 0(20), 335-350.
- Şeref, İ. ve Karagöz, B. (2019). Okuma alanındaki araştırmaların bibliyometrik özellikler açısından incelenmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 7(3), 781-799.
- Şeref, İ. ve Karagöz, B. (2020). Citation analysis of graduate theses on teaching of turkish as a foreign language (1988-2019). *Çukurova University Faculty of Education Journal*, 49 (2) , 1145-1183.
- Temizyürek, F. (2007). Progressing speaking ability in second level of elementary education. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 40 (2), 113-131.
- Temizyürek, F. ve Akgün, B. (2020). Türkçe 6,7,8 ders kitaplarında yer alan dinleme izleme etkinliklerinin düşünce becerisine katkısı. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(25), 299-359.
- Temizyürek, F. ve Birinci, F. G. (2016). Yabancı dil öğretiminde otantik materyal kullanımı. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(1), 54-62.
- Temizyürek, F. ve İnce, V. (2019). Okuma becerileri dersi kazanımları ile PISA okuma becerilerine ait düzeylerin içerik açısından incelenmesi. *International Journal of Language Academy*, 7(3), 157-166.
- Temizyürek, F. ve Ünlü, H. (2018). Türkiye Türkçesini yabancı dil olarak öğrenen gürcü öğrencilerin yazma becerisinde karşılaştıkları sorunlar ve çözüm önerileri. *International Journal of Language Academy*, 6(1), 316-327.
- Tok, M. ve Potur, Ö. (2015) Yazma eğitimi alanında yapılan akademik çalışmaların eğilimleri (2010-2014 Yılları). *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 3(4), 1-25.
- Turan, L. Sevim, O. ve Tunagür, M . (2018). Türkçe eğitimi alanında hazırlanan doktora tez özetlerine yönelik bir içerik analizi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, (11), 29-44.
- Ünal, F. T. ve Özer, F. (2014). Türkçe öğretiminde dinleme becerisi ile ilgili kaynakça çalışması. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 203-218.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*, Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Dokuz Eylül Üniversitesi		2	1	1		3					2	2	4	15
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi	9	3				1			1		1			15
İstanbul Medeniyet Üniversitesi			1						1				12	1 15
Ankara Üniversitesi		1			1		8	2		1		1		14
Gaziantep Üniversitesi		1	1			1		5	1		1	1	2	1 14
Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi				5					2					3 3 13
Kilis 7 Aralık Üniversitesi							1	5	2		2	1		1 13
Bursa Uludağ Üniversitesi		1	2	3	1						1	1		3 12
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	3	1	1			1			1			1	3	1 12
Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi		1			2	1	4			3		1		12
Kırıkkale Üniversitesi				1		1	1		4		2	1		1 11
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi								1	2			1		7 11
Çukurova Üniversitesi	1									1		7	2	11
Karadeniz Teknik Üniversitesi			9						1					10
Eskişehir Anadolu Üniversitesi		1	5			2					1	1		10
Pamukkale Üniversitesi				1		2	1		1	1		4		10